

Släktforskare sätter kvalitet före kvantitet.

(Källa: Sala Allehanda den 11 maj 1998)

Tålmod och skyggappar är ett par av släktforskarens bästa tillgångar. Dels är sökandet tidskrävande, dels gäller det att inte hela tiden halka in på sidospår.

Så säger Gudrun Markström Silfver om sitt stora intresse, släktforskning.

Gudrun Markström Silfver

Släktforskare. Gudrun Markström Silfver har de senaste fem åren på heltid ägnat sig åt släktforskning, sin egen och även råd och dåd till andra. Nu har hon ställt samman en utställning som visas på biblioteket i Sala den här veckan.

Sala Släktforskarförening har funnits i tio år. Det ska den här veckan firas med utställning och information på stadsbiblioteket i Sala. Besökarna ska också ges tillfälle att "provforska" med hjälp av mikrokortsläsare.

Mikrokortsläsare

Både släkt och hembygd.

Gudrun Markström Silfver är inne på andra året som ordförande i *Sala Släktforskarförening*, som har drygt 70 medlemmar. Hon har ställt samman utställningen, som ska berätta om släktforskning och föreningens verksamhet. Hennes eget forskande i sin släkts historia tog fart för fem-sex år sedan.

Min mor proppade mig full med berättelser och uppgifter om gamla tider, så det hade jag med mig. Och så har jag alltid känt att mina rötter finns i Västerbotten, som jag flyttade ifrån som femåring. När jag väl satte igång blev det släkt- och hembygdsforskning på en gång, berättar Gudrun Markström Silfver.

Impulsen att börja släktforska, säger hon, kan var något så jordnära som ett blomskott. Att höra en äldre släkting säga "*det här skottet kommer från en blomma som min svärmor fick*

av sin mor” kan föda funderingar om vilka personerna var och den tid de levde i. Och så rullar sökandet igång.

Men, undrar nybörjaren, var ska man egentligen börja?

Jag tycker att man ska börja med en nybörjarkurs i släktforskning, där man verkligen får lära sig grunderna och vilka källor som finns, säger Gudrun Markström Silfver och fortsätter:

Visst kan man börja på egen hand - det finns ju mycket litteratur till hjälp - men inte minst början kan man behöva stöd och hjälp från mer vana släktforskare. Sedan kan man gå vidare med till exempel en handskriftskurs, som vi haft i Sala.

I utställningen, som under denna vecka visas på stadsbiblioteket, berättas bland annat om släktforskarens viktigaste källor.

Det är förstås kyrkoarkiven med bland annat husförhörslängder och födelse- och dödsböcker. Krigsarkivet är en annan viktig källa när det gäller soldater, berättar Gudrun Markström Silfver.

Mycket kan man få fram på hemmaplan med hjälp av mikrofilmer, annat kräver resor till arkiv runt om i landet.

Internet-forskning

Numera kan man släktforska via internet, men det är en metod hon inte vill rekommendera som enda vägen.

Jag anser att man måste kontrollera alla uppgifter själv. Det handlar om kvalitet, inte bara om volym. Det spelar ingen roll hur långt man kommit tillbaka i tiden om man inte har kvaliteten, det vill säga kan lita på de uppgifter man har. Man måste alltid själv gå till källan. Men datorn är ett suveränt hjälpmedel när man väl samlat in uppgifter, säger Gudrun Markström Silfver.

Text: Ingalill Forss Norberg